

De sancto Gorzonio martire.

Gorgonius et Dorothaeus apud Nicomediā primi in palatio dyocletiani antiq̄ renūciant milicie. vt liberi regē suū sequant̄ et xpianos se voce libera difiteant̄. Qd cesar audiens pluri mū anxiabat̄. egre ferens pdere tales quos intra palatium nutritos mox et generis nobilitas decorb̄ bat. Cuz igit̄ nec minis nec blandi c̄is mouerent̄. in eculeo distendun̄ et flagellis et vngulis toto corpe laniati aceto et sale nudatis pene eoz viscerib̄ profundunt̄. Et cū hec alacriter tolerarent in craticula assi sanc̄ ubi quasi in lecto floz videbā tur iacere nihil q̄ lesionis sentire. Deinde iussu cesaris laqueo suspēdunt̄. et corpora lupis et canibus exponunt̄. sed tñ intacta a fidelib̄ colligunt̄. Post multos annos corpus sancti gorgonij romā translata est. Anno aut̄ dñi. lxx. epus me ten. nepos pipini regis ipm ad gallias trastulit. et in gorcieni monasterio collacauit. Passi sunt circa annum dñi. 80.

De sanctis Protho et Iacinto.

Druthus et iacinct̄ fuerūt domicelli et in studio philo sophie soch̄ Eugenie filie philippi nobilissimi romanor̄. Qui quidē philipp̄ a senatu pfecturam alexandrie accepit. et illuc claudiā vrorē suā et filios auitū et sergium filiā q̄z eugenīa secū duxit. Noro eugenīa oib̄ liberalib̄ artib̄ et literis erat pfecta. Prot̄ et iacinct̄

secū studuerāt et ad pfectionē oīm sciaꝝ deuenerāt. Eugenia q̄z xv. etatis sue anno ab aquilino aquilini osulis filio vror peti. Cui illa Marit̄ nō natalib̄ sed moribus est eli gend̄. Heruenit ergo ad man' el' doctrina pauli et cepit animo fieri xpiana. Permissū tūc erat xpianis apud alexandriaz habitare. Unde illa q̄i solaciando pgens ad villā transiens. audiuit xpianos cantantes. Omnes dñi gentiū demona īc. Tūc dixit ad pueros pthum et iacinctū qui secū studuerāt. Hop si logismos scrupuloso studio transegim. arestotilis argumenta & platonis ydeas et socratis monita. et breuiē q̄cquid cantat poeta. q̄cqd orator et quicqd phus cogitabat hac sīnia excludunt̄. dñiāz me vobis usurpata potestas. sorozē vero sapientia fecit. Sim ergo fratres et xp̄m sequamur. Placet osiliū. et asūpto habitu viri ad monasterium cui helen' vir dei perat venit q̄ nul lā ad se feminā venire sinebat. Qui etiā quadaz vice cū heretico disputans cū vim argumētoꝝ ferre non posset magnū ignē accendi fecit vt ille qui nō obureref verā fidē pba re habere. Qd cū factū esset prior intravit et illesus exiuit. Hereticus aut̄ cū intrare nollet ab omnib̄ est expulsus. Ad hūc igit̄ cū accessisset et se virū diceret. ille ait. Recte vir diceris. qz cū sis femina viriliē agl. nā sibi eius dicio a deo fuerat revealata. Ab eo igit̄ cū ptho & iacinto monasticū habitū accepit et se fīrem eugenīū ab oib̄ appellari fecit.

Pater autem eius et mater videntes curru^z Eugenie domum vacuum redisse, merentes vndeque filiaz inquiri fecerunt sed minime inuenire potuerunt. Interrogant igitur vates quid de filia eoz factum sit, qui responderunt eam a dñis inter astra translatam. Quo circa pater imaginem filie fecit et ipsam ab omnibus adorari mandauit Ipa vero cum sochis in dei timore permanuit et mortuo preposito illa preficitur Alexandriae tunc matrona quedam diues et nobilis Melancia nomine erat. quam sancta eugenia oleo pun gens a quartana liberauit in noce Ihu xpe. Unde multa misit ei munera sed non recepit. Predicata igitur matrona fratrem eugenii viz esse arbitrans sepius eam visitabat. Ldensque elegantiam iuuentutis et elegantiā corporis in eius amoreze hementer exaruit et ut cum eo omisceri posset anxia cogitare cepit. Simulans igitur languorem misit ut ad eam veniret et se visere dignaretur que cum renisset apparuit ei qualiter in eius amore capta esset. et qualiter in eius occupacione estuaret rogans ut secum carnaliter omisceret. Statimque eum apprehendens amplectit et osculat et ad crimenhortat Quid factum frater eugenius abhorruit dicens Recte melancia nomen habere cognosceris. Nigredinis enim repleta pavidia nigra diceris et obscura. filia tenebrarum. amica dyaboli. lux pollutionis. fomentum libidinis. soror arrietatis perpetuae. et filia mortis semperne. Illa vero deceptaz

se videns et timens ne forte scelus publicaret voluit ipsa pūs detegē. clamareque cepit quod eugenius ipsaz voluit violare Abhīt igitur ad philipum prefectū et uesta est dicens Juuenis quidam pavidus christianus ad me medendū causa ingressus irruens in me impudenter me voluit violare Et nū viuis ancille que intra cubile erat fuisse liberata susfragio sue me libidini sociasset. Audiens hec prefectus ira incenditur et missa apparitorum multitudine eugeniam ceterosque seruos christi ferro vinclis adduci fecit. Diemque statuit in quo omnes tradi deberent mortibus bestiarum Accersitis autem eis coram se dixit ad eugeniam. Dic nobis sceleratissime. hec vos christi veteri docuit ut operam corruptionis detis et matronas impudenti vesania violetis? Cui eugenia dimissa facie ne agnoscereb^t respondit. Dominus noster castitatem docuit et integratatem seruantibus eternam vitam promisit Hanc autem melanciam falsam testem monstrare possumus sed melius est ut nos paciamur quod illa cum quieta fuerit permutat et fructus patientie nostre depereat. Item ruitam ad ducat ancillam quam dic nostri sceleris esse testem. ut ex ore eius possint refutari mendacia. Que cum adducta esset illa a domina sua docta postea sibi opponebat quod dominum suam opprimere voluerit. Cumque omnes similiter de familia depravatis esse testarentur. ait Eugenia. Tamen transit tacendi et tempus aduenit loquendi. nolo ut impudica in seruos

xpi crimen iponat. nec fallacia glo-
riet. Ut autem mendaciū veritas
supet. et sapiēcia maliciā vincat. ve-
ritatem ostendā non ppter iactatiā
sed xp̄e dei gloriam. Et hec dicens
tunicā a capite usque deorsū scidit
et femina apparuit. Dixit qz prefec-
to. Tu m̄ pater claudia mater fr̄es.
Ih̄j duo qui tecū sedent auitus et
sergius ego eugenia filia tua. Ih̄j
duo fr̄es p̄tus et iacinctus. Quid
audiens et filiā cognoscere icipies
i amplexus cū matre irruit et lacri-
mas multas effudit. Eugenia autē
vestibus aureis induitur et in subli-
me tollit. Ignis autē de celo venit
et melanciā cū suis osumpsit. Sicqz
eugenia patrem. matrem. totaz qz
familiam ad fidē xpi ouertit. ita qz
pater ppter hoc a prefectura depo-
situs a christianis ep̄us ordinatur
et in orōne p̄sistens ab infidelibus
occiditur. Claudia at cuz filijs suis
eugenia romam reuertitur et mul-
tos ibi ad christum ouertebat. Eu-
genia autē iussu imperatoris liga-
ta grandi saxe ad collū in tiberim
precipitat̄ sed rupto saxe super yn-
das in columis gradiebatur. Tūc
in fornacem ardente m̄ p̄icitur. sed
extincta fornace refrigerio vtebat̄.
Recludit̄ in tenebrosum carcerem
sed lumen splendifissimū radiabat
eisdem. Tunc per x. dies sine cibo
fuisse saluator eidē apparuit et pa-
nem candidissimū sibi porrigit̄. Di-
xit. Accipe cibū de manu mea ego
sum saluator tuus quē tota mētis
intentine amasti. Eodez die qz ad e-
ram descendī. ego recipiam te. In
die ergo natal dñi spiculator mitti

tur et caput eius abscidit̄. Que p̄
modū matri apparuit et qz die dñi
ca ipsam sequeret̄ predixit. Jenicen-
te igitur dñica die claudia in orōe
posita spūm emisit. Prot' autē et ia-
cindus cum ad templū traherent̄
oratiōe simulacrum omiuerūt. Et
cum sacrificare nollent capitis ob-
truncatiōe. martiriū postmodū cō-
pleuerunt. Passi autem sunt circa ā
nos domini. z̄. 18.

De sancto materno regre i fine
Prologus.

Exaltatio sancte crucis dici-
tur qz tali die fides et sancta
crux plurimū exaltata fuit. Notan-
dum autē qz ate xpi passionē lignū
crucis fuit lignū vilitatis qz hmoi
cruces de lignis vilib' pabant̄. Fu-
it lignum in fructuositatis qz quan-
tūcūqz in montem caluarie planta-
re. fructū minime faciebat. Fuit li-
gnum ignobilis qz suppliciū la-
tronū. Tenebrositatis. qz tenebro-
sū et sine oī decore erat. Mortis qz
ibi hoies tradebant̄. Fuit etiā lig-
num fetoris qz in medio cadauez
plantaba. Post passionē multipli-
citer fuit exaltata qz rilitas trāsht
in preciositatē. Unde dixit adreas
Salve crux preciosa qz ic̄. Infructu-
ositas in fertilitatē. Can. A. Ascēdā
in palmā et apprehendā fructū ciuis
Ignobilitas in sublimitatē Aug.
Crux que erat suppliciū latronum
trāsht ad frontes imperatorū. Tene-
brositas in claritatē Cris. Crux ei-
t̄ cicatrices radīs solis in iudicio
erunt lucidiores. Mors in vite ppe-
tuitatē. Un̄ cantat̄. Ut vnde mors
oriebat̄ ic̄. Fetus in odoris suauita

ff 1